पत्यचितिर्ज्ञ्हत्येव सम्पयाग्रहित शेषः । न चैकस्माद्त्रार्वियमानाच्छ्न्दे। व्येति विग्रक्ति म्रन्यथाभवित न च द्वाभ्यामन्तराभ्याम् एकेन द्वाभ्यां वा न्यूनं क्न्दे। न वैकल्यं प्राप्तातिर्यथः तथा चैषां पञ्चित्रंशत्सांख्या[याम]पि बृहत्येवेति तत्समपिति[र]विरुद्धा । यथैव लोकवत्त्रयैवात्रापि योनित्रपायां गार्हपत्यचिता यत् यस्मादेतां बृहतीं करिति तस्मादित उत्त्रप्यमान एष संचिता महाग्रिरि बृहतोमिभिसम्पयते तां सम्पत्तिं यत्नुष्मतीनां षष्युत्तरित्रशतसांख्यया दश बृहत्यः सम्पयन्यद्वरित दशमकाण्डे दर्शयिष्यामः ॥२२॥ गार्हपत्याग्रीभीयाह्वनीयानां क्रमेण पृथिव्यक्तित्वयुलोकात्मवात् क्रमेणैव तेषां संस्कारा युत्त इत्याशङ्क्य व्युत्क्रमानुष्ठानमुपपादयित तदाङ्गरिति । गार्हपत्याह्वनीययोर्न्नरालवर्तिनः म्राग्नीभ्रीया धिष्याः । गार्हपत्यचयनाननरं धिष्ययनिवयनमक्वा म्रथ कस्माद्वेताराह्वनीयचयनमेव क्रियते म्रथाननरमेव धिष्ययानिवपत्त उपसर्गमवणायोग्यक्रियाध्याहारः (but there is no upasarga here!) । इत्यमनुष्ठाने कारणं वक्तमाह सह हिति ॥२३॥२॥१॥

म्रथ गार्हपत्यचयनाननरमता अस्मात्स्थाना त्रिशीतदेवता इष्टका हरिन नैर्मत्यां दिशि निरस्येयः । म्रनितदृश्यमितिक्रम्य ॥१॥ निर्ऋतिः दिचणापरिदेगिधिदेवता ॥३॥ विंशत्यिधि-कशताङ्गुलिपरिमितः पुरुषः तस्य दशमों । यदः । म्रधस्पदं पादस्याधस्तात् । एतेन पा-दमात्र इत्यत्र पादशब्दोऽङ्घिपर्याया न चतुर्थाशवाचकः । म्रालिषितादिकं लच्चणं तद्रहि-ताः ॥ ॥ ।। इरिणं निस्तृणमूषरस्थानम् श्वभ्रप्रदेश वा श्वभाकारेण प्रदीर्णः प्रदेशः । तत् त-स्मिन्स्थाने । म्रवदोर्यते भियते । पराचोः पराञ्चनाः स्वस्वानभिमुखाः लोकभाजः स्थानभाजः ॥ इ ॥ प्रलायं प्रलोय ऋर्थ्या भूवा एति गक्ति प्रलायमिति णमुलन्यः एवं वमपि प्रलयन-मदर्शनं गक् ॥१॥ यो निःशेषेण ऋक्ति म्रातिं प्राप्नोति तं निर्पयति निर्मतं प्रयुक्ते॥११॥ उपहिताया रुष्टकायाः प्रथममुपस्पर्शनं कर्तव्यम् पश्चात्रया देवतयेति सादनम् ततस्ता म्र-स्येति मन्त्रेण सूददोहसाधिवदनम् तदेतित्त्रतयमत्र न कर्तव्यम् ॥१२॥ परस्ताद्विप्रकृष्टाद्दे-शादारभ्यावीचोरात्माभिमुखमुत्तरात्तरमात्माभिमुखोरुपद्धति ॥१३॥ म्रथ समिदाधानानत्तरम्-ख्याग्रिधारणार्था या म्रासन्दो यच (? पव) भरणसमये उख्यधारणार्थं शिक्यं यश्च सीवर्णस्य रुकमस्य प्रतिमोचनार्थं पाशः सूत्रं ये च रुण्डूवे ऋग्निसिहिताया उखाया उभयता धारणाय तृणमया पिण्डा तत्सर्वं नैर्ऋतोनां परार्धे पश्चाद्वागे न्यस्यति चिपेत् । म्रासन्यादोनामुख्या-ग्रितप्तवात्प्रासनोयवं स्पष्टमित्यभिप्रेत्य रुक्मपाशस्य प्रासनोयवमुपपाद्यति नैर्ऋता वाऽइति । म्रायुषा दातृवादग्रित्वायुः । एतं पितुमग्रिचयनफलभूतमत्रं प्रसूता निर्मितदेवतयानुज्ञातः सन्हे यजमान वमशान ॥१५॥ स्वात्मन इष्टकानां च मध्ये उदकपूर्णं चमसं निषिञ्चति । भूत्यै श्रिये भवनाय ऐश्वर्याय । प्रतिनिवृत्य नैर्ऋतस्थानस्येचणमकृवा शालामागकृति ॥ १७॥ गाईपत्यम् । the explanation of the end of कि १६ to २, २ is wanting in AB. —

एतत् एतर्हि एतस्मित्रवसरे खलु एनं पितरं प्रजापितं विस्नस्तावयवं चयनेन संस्कि-रिष्यत्तो देवाः पुरस्तात्ततः प्रागेव सोरलचणेनात्रेन समृद्धमकुर्वन् । इरा म्रत्नम् ॥२॥ पिर-सीर्यं पिरतः सीरस्य योजनायोपयुज्यमानं दाम मुञ्जतृणैर्निर्मितं त्रिगुणं च कर्तव्यम् ॥३॥ चेष्यमाणस्याग्रेयावान्मूभागः शौल्वेन मानेन चतुरश्रीकृतः तस्य दिचणां श्रोणिं जघनेन द-चिणापरकोणस्य (? परमेतस्य) पश्चात्तिष्ठन् उत्तरांसस्याग्निचेत्रसम्बन्धिन उत्तरपूर्वकोणस्य